

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ—4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2025

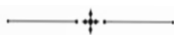
ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	Α' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 5: 1-11 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για να μάθουν για τὸ Χριστό καὶ τὴν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΠΤΗ 2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	★ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στο Hall τις Ἐκκλησίας.
ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή— Β' Κορ. 6: 16-18, 7: 1 Ἑυαγγέλιο— Λουκ. 6: 31-36

Σύναξις Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Γοργοῦπηκόου, 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Απολυτίκιο

Ὡς θεόβρυτον κρήνην των αὔλων χαρίτων Σου, την θαυματουργόν Σου Εἰκόνα Θεοτόκε πλουτίσαντες, εκ ταύτης των θαυμάτων
τας ροάς, αντλούμεν δαψιλώς ως εξ Εδέμ· συ γαρ Γοργοῦπήκοος βοηθός, πέλεις των εκβοώντων Σοι·
Δόξα τοις σοις χαρίσμασιν Αγνή· δόξα τη παρθενία Σου· δόξα τη προς ημάς Σου ανεκφράστῳ προνοία Ἀχραντε.

Ἄγ. Κυπριανου και Ἄγ. Ἰουστίνης— 2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Ἀπολυτίκιον

Θείας πίστεως, τῇ φωταυγείᾳ, σκότος ἔλιπες, τῆς ἀσεβείας, καὶ φωστήρ τῆς ἀληθείας γεγένησαι ποιμαντικῶς γὰρ φαιδρύνας
τὸν βίον σου, Κυπριανέ τῇ ἀθλήσει δεδοξάσαι. Πάτερ Ὅσιε, τὸν Κτίστην ἡμῖν ἰλέωσαι, ὁμοῦ σὺν Ἰουστίνῃ τῇ Θεόφρονι.

ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΗΣ —

Για να μετανοήσει η ψυχή, πρέπει να ξυπνήσει. Εκεί, στο ξύπνημα αυτό, γίνεται το θαύμα της μετανοίας. Κι εδώ βρίσκεται η προαίρεση του ανθρώπου.

Το ξύπνημα, όμως, δεν έγκειται μόνο στον άνθρωπο. Ο άνθρωπος μόνος δεν μπορεί. Επεμβαίνει ο Θεός. Τότε έρχεται η θεία Χάρις. Χωρίς τη Χάρη δεν μπορεί να μετανοήσει ο άνθρωπος. Η αγάπη του Θεού θα κάνει το παν. Μπορεί να μεταχειρισθεί κάτι, μία ασθένεια ή κάτι άλλο, εξαρτάται, για να φέρει τον άνθρωπο σε μετάνοια. Άρα η μετάνοια δια της θείας Χάριτος κατορθούται. Απλά και απαλά εμείς θα κάνουμε μία κίνηση προς τον Θεό και από εκεί και πέρα έρχεται η Χάρις.

Ὁμιλία, σὺν Θεῷ, εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Α΄ Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ (Λουκ. 5, 1-11)

Σήμερα, ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, τὴν Κυριακὴ τοῦ ἀκολουθεῖ τὴν Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀρχίζει ὁ κύκλος τῶν περικοπῶν τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου. Καὶ ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ, ποὺ μόλις ἀκούσαμε καὶ ποὺ ἀναφέρεται στὴν ἐκλογὴ ἀπὸ τὸν Κύριο τῶν πρώτων του μαθητῶν, περιλαμβάνει μία ἀπὸ τὶς ὠραιότερες σκηνές, τὶς ὁποῖες διηγοῦνται τὰ ἱερά Εὐαγγέλια. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἔχει ἤδη ἀρχίσει τὴ δημόσια δράση Του, καὶ εὐρίσκεται σὲ μία ἀκρογιαλιά τῆς λίμνης Γεννησαρέτ.

Τῆς λίμνης, ποὺ τόσες φορὲς διέπλευσε, κοντὰ στὴν ὁποία τόσα θαύματα ἐνήργησε, ὅπου τόσες φορὲς προσευχήθηκε. Τῆς λίμνης, ἀπὸ τοὺς ψαράδες τῆς ὁποίας ἀλίευσε, ἐξέλεξε, ὅπως σήμερα ἀκούσαμε, τοὺς πρώτους μαθητὲς Του.

Ἐκεῖ λοιπὸν βλέπει δύο ψαροκάϊκα, ποὺ ἀνῆκαν τὸ ἓνα στὴν οἰκογένεια τοῦ Σίμωνα, δηλαδὴ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀνδρέα, καὶ τὸ ἄλλο στὸν Ζεβεδαῖο καὶ στοὺς υἱοὺς του Ἰάκωβο καὶ Ἰωάννη, ποὺ ἦσαν συνεργάτες, συνέταιροι θὰ λέγαμε σήμερα, μεταξὺ τους. Κι ἐπειδὴ μαζεύτηκε ἐκεῖ πολὺς κόσμος γιὰ νὰ ἀκούσουν τὰ θεῖα λόγια, τὰ «ρήματα ζωῆς αἰωνίου» τοῦ ἀγίου Διδασκάλου, ἀλλὰ κι ἐπειδὴ σὲ τέτοιες περιπτώσεις ἦσαν μαζεμένοι καὶ πολλοὶ ἄρρωστοι, ποὺ ζητοῦσαν τὴν ἰατρεία ἀπὸ τὸν Χριστό, σὲ σημεῖο ποὺ πέφτανε ἐπάνω του νὰ Τὸν ἀγγίξουν ὥστε νὰ θεραπευτοῦν, τί κάνει ὁ Κύριος; Ἀνεβαίνει στὸ ἓνα ἀπὸ τὰ δύο, αὐτὸ τοῦ Σίμωνα, καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ τὸ ξανοίξει λίγο ἀπὸ τὸ μουράγιο.

Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ, καθισμένος στὴν ἄκρη, στὴν πλῶρη, σὰν ἀπὸ ἄλλο ἄμβωνα, διδάσκει τὰ πλήθη, ποὺ εἶχαν καθῆσει στὴν ἄμμουδιὰ καὶ ἀκούγανε μὲ πόθο τὰ ἀθάνατα ἐκεῖνα λόγια. Κι ἐκεῖ, σ' αὐτὸ τὸν ψαρότοπο, μέσα σὲ ψαρόβαρκα, ὁ μέγας ἀλιέας τῶν ψυχῶν, μέσα στὴ θάλασσα τῆς Τιβεριάδας (γιατί, λίμνη τῆς Τιβεριάδας καὶ θάλασσα τῆς Γαλιλαίας, εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶγμα) ἀγκιστρεύει, ἀλιεύει τὶς ψυχὰς τῶν λογικῶν ἰχθύων, ποὺ βρίσκονταν ἔξω ἀπὸ τὴ θάλασσα. Ἐπειδὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, σ' ὅσους τὸν ἀκούει μὲ πόθο καὶ τὸν ἐφαρμόζουν μὲ συνέπεια, τοὺς ἐξάγει ἀπὸ τὴν ἄλμυρὴ θάλασσα τῆς ἀπίστης, τῶν παθῶν καὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοὺς μεταφέρει στὸ γαλινὸ λιμάνι τῆς σωτηρίας.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ἀδελφοί, ὁ σαρκωμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὑπῆρξε λοιπὸν διδάσκαλος, διδάσκαλος ὅμως μέγας καὶ μοναδικός. Ὑπῆρξε διδάσκαλος τῆς ἀλήθειας, τῆς μόνης ἀλήθειας: «Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ» (Ἰω. 18, 37), διακήρυξε στὸν Πιλάτο. Καὶ τοῦτο, γιατί ὁ ἴδιος εἶναι ἡ Αὐτοαλήθεια: «Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ», (Ἰω. 14, 6), θὰ εἰπεῖ κάποτε στοὺς αὐθάδεις καὶ ἀπίστους Ἰουδαίους. Καὶ ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ μας εἶναι ὄντως ἀληθινή, γιατί δὲν εἶναι ἀνθρώπινη, εἶναι θεϊκὴ. Τὸ Εὐαγγέλιο, ἡ χαρμόσυνη ἀγγελία γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν μόνον ἀληθινὸ Θεό, οἱ θεῖες ἀλήθειες, τὰ δόγματα τῆς πίστεως μας, δὲν εἶναι ἀνακάλυψη, ἀλλὰ ἀποκάλυψη. Δὲν εἶναι κατασκευάσμα ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἀποκάλυψη τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ. Αὕτῃ εἶναι ἡ εἰδοποιὸς διαφορὰ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπὸ ὅποια-δήποτε ἄλλη πίστις ἢ θρησκεία ἢ αἵρεσις.

Ἀκόμη, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπῆρξε διδάσκαλος μοναδικός καὶ ἀνεπανάληπτος. Ἀπευθύνεται σὲ ὅλο τὸν κόσμον ἡ διδασκαλία του, τὴν ὁποία σφραγίζει ἡ τελειότητα, ἓνα ἀξεπέραστο κάλλος. Καὶ ἀπευθύνεται σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τῆς κάθε ἐποχῆς καὶ ἱκανοποιεῖ τὸ βαθύτερο εἶναι κάθε ἀνθρώπινης ψυχῆς. Γι' αὐτὸ καὶ στὸ σύμβολο τῆς Πίστεως ὁμολογοῦμε: «Πιστεύω... εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.» Ἡ πίστις μας εἶναι ὄντως καθολικὴ, γιατί περιλαμβάνει τὴν καθόλου, ὁλόκληρη τὴν ἀλήθεια, καὶ ἀπευθύνεται στὸν καθόλου, ὁλόκληρο τὸν κόσμον. Τελείως ἐσφαλμένα ἀποκαλεῖται Καθολικὴ ἡ Δυτικὴ ἐκκλησία. Ὁ ὀρθὸς χαρακτηρισμὸς της εἶναι παπικὴ. Μόνον ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἡ Καθολικὴ. Μὰ καὶ ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου ἦταν μεγαλειώδης, σὲ βαθμὸ ποὺ τὰ πλήθη ποὺ τὸν ἄκουγαν «ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ», γιατί δίδασκε «ὡς ἐξουσίαν ἔχων» καὶ ὄχι ὅπως οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριτικά.

Περαιτέρω, ἡ ἀγιώτατη διδασκαλία τοῦ Κυρίου δὲν περι-λαμβάνει μόνον λόγια καὶ θεωρία, ἀλλὰ καὶ ἔργα καὶ πράξεις καὶ ὁλόκληρη τὴ ζωὴ, σὲ μία πλήρη ἐναρμόνιση καὶ ἀπόλυτη συμφωνία. Δὲν ὑπάρχουν σ' αὐτὴ σκοτεινὰ σημεῖα καὶ ἀντιφάσεις. Εἶναι ὅλη φῶς. Ἡ διδαχὴ τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἀπαύγασμα τῆς παναγίας θεανθρώπινης ζωῆς Του, καθὼς ἔδινε τὸν ἑαυτὸ Του κανόνα καὶ ὑπόδειγμα. Καὶ ἦταν ἡ δὴ διδαχὴ Του ἀσφαλὲς καρπὸς τῆς ἀγάπης Του πρὸς τὸν κόσμον, τὸν κάθε ἀνθρώπο, γιὰ τὸν ὁποῖο ἔχυσε στὸν Σταυρὸ τὸ ἄχραντο αἷμα Του. Καὶ τέλος, τὸ κύρος, ἡ ἀξιοπιστία τῶν λόγων τοῦ Κυρίου ἐπιβεβαιωνόταν ἀπὸ τὰ πάμπολλα καὶ ἐξαισία θαύματά Του, μὲ τὰ ὁποῖα εὐεργετοῦσε τοὺς ἀνθρώπους.

Τὸ προφητικὸ ὅμως ἔργο τοῦ Κυρίου, ἀδελφοί, δηλαδὴ ἡ διδασκαλία τῆς Εὐαγγελικῆς ἀλήθειας, συνεχίζεται ἔκτοτε ἀσταμάτητα μέχρι σήμερα. Πρῶτοι οἱ ἀπόστολοι, ἔπειτα οἱ διάδοχοί τους καί, ἕως τὶς ἡμέρες μας, οἱ ποιμένες καὶ διδασκάλοι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου, παρέχουν στὸν πιστὸ λαὸ τὰ ψυχοσωτήρια νάματα τοῦ θείου λόγου. Στοὺς ἀκροατὲς ἐναπόκειται νὰ καρποφορήσει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, εἴτε σὲ τριάντα, εἴτε σὲ ἐξήντα, εἴτε σὲ ἑκατό. Καὶ τὸ βλέπομε ἔμπρακτα στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο.

Ὁ Ἰησοῦς ἀπεύθυνε δύο ἐντολὲς στοὺς τέσσερις ἐκείνους ἀπλοῖκοις ψαράδες τῆς Γαλιλαίας. Ἡ πρώτη, νὰ ξαναρίξουν τὰ δίκτυα στὴ θάλασσα. Κι αὐτοί, παρόλο ποὺ εἶχαν κοπιάσει ὅλο τὸ προηγούμενο βράδυ καὶ δὲν εἶχαν πιάσει τίποτα, παραμερίζοντας τὴ λογικὴ, ἀλλὰ καὶ τὴ σωματικὴ κόπωσή τους, ὑπακοῦνε καὶ τὰ ξαναρίχνουν. Καὶ ὁ καρπὸς τῆς ὑπακοῆς ποὺ δρέφανε πλουσιώτατος: Ἀπὸ τὰ πολλὰ ψάρια, βυθίζονταν τὰ ψαροκάϊκά τους! Κι ἐκεῖ, πάνω στὸν θαυμασμὸ καὶ τὴν ἐκπληξή τους, ἀκούει τὴ δευτέρη ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ: «Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων». Κι αὐτοὶ αὐτοστιγμὴ, ἐγκαταλείποντας, ὄχι μόνον τὰ φρεσκοψαρεμένα ψάρια, ἀλλὰ καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, ἀκολουθοῦν μὲ πίστιν καὶ πόθο τὸν ἅγιον Διδάσκαλο. Καὶ οἱ ἀγροῖκοι ἐκεῖνοι καὶ ἀπλοῖκοι ψαράδες γίνονται οἱ κορυφαῖοι τῶν ἀποστόλων, θαυματουργοί, ἅγιοι, πάνσοφοι, κήρυκες λαμπροὶ τοῦ θείου λόγου, πραγματικοὶ ψαράδες ἀπίστων ἀνθρωπίνων ψυχῶν.

Ἡ πρόθυμη ὑπακοὴ καὶ ἡ πίστις στὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅπως βλέπουμε, μᾶς χορηγεῖ καὶ τὰ ἀγαθὰ τὰ ἀναγκαῖα τῆς παρούσης ζωῆς, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἀξιώνει τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν τῆς ἀτελεύτητης, τῆς αἰωνίας ζωῆς, μὲ τὴ χάριν καὶ φιλανθρωπία τοῦ ἀληθινοῦ καὶ ἀνυπερβλήτου Διδασκάλου καὶ Σωτῆρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, στὸν ὁποῖο ἀνήκει ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, μαζί μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸ ἅγιο Πνεῦμα, στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν!